

Μια ημέρα για την προστασία των ζώων η 4^η Οκτωβρίου και ευκαιρία για να διαπιστώσουμε τι κάνει η ανθρωπότητα σε αυτά τα πλάσματα του πλανήτη.

Τα ζώα του κόσμου μπορεί να απέκτησαν τη δική τους μέρα στο οικολογικό Συνέδριο στην Φλωρεντία το 1931 , τιμώντας την μνήμη του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης , όμως 80 χρόνια αργότερα δεν κατέκτησαν ακόμα τα βασικά τους δικαιώματα στη ζωή, την ελευθερία και την ευζωία.

Έτσι, εκατομμύρια ζώα γίνονται κάθε χρόνο σε όλο τον κόσμο «μοντέλα» έρευνας και ανάλυσης ασθενειών κάθε είδους. Ποντίκια, αρουραίοι, κουνέλια, γουρούνια αλλά και γάτες, σκύλοι και πίθηκοι χρησιμοποιούνται σε επιστημονικά εργαστήρια προκειμένου να ελεγχθούν η τοξικότητα νέων φαρμάκων, η επίδραση τοξικών και χημικών ουσιών στην ανθρώπινη αναπαραγωγή, η πρόκληση αλλεργιών, δερματικών προβλημάτων, καρκίνου κ.ά.

Κάθε φάρμακο, κάθε καλλυντικό, κάθε χημική ή οπλική δοκιμή, θα έχει πάντα τη "σφραγίδα" του πόνου, του αίματος των ουρλιαχτών των ζώων, αυτών των υπάρξεων που θανατώνονται και βασανίζονται στο όνομα της επιστήμης , της ιατρικής , της ομορφιάς, στο όνομα του κέρδους και του υπέρ-καταναλωτισμού των ανθρώπων.

32 εκατομμύρια αλεπούδες, τσιντσιλά, μινκ, φώκιες, κάστορες, γάτες, σκύλοι και άλλα γουνοφόρα, θανατώνονται ετησίως με μεθόδους, όπως η ηλεκτροπληξία, η δηλητηρίαση και φρικτές μεθόδους γδαρσίματος, όσο είναι ακόμα ζωντανά.

Πάνω από 50 δισεκατομμύρια το χρόνο ζώα φάρμας εκτρέφονται σε άθλιες συνθήκες εντατικής εκμετάλλευσης .

Είναι καιρός λοιπόν το κίνημα για την προστασία και την υπεράσπιση των ζώων στην χώρα μας αλλά και σε κάθε γωνιά της γης να απομακρυνθεί από την μετριοπάθεια, να πει τα πράγματα με το όνομά τους, να γίνει ιδιαίτερα δυναμικό και με πολλά ακτιβίστικα χαρακτηριστικά.

Χρειάζεται να επανεξετάσουμε την θέση και την σχέση μας με την φύση και τα ζώα, ξεκινώντας από τα ίδια τα θεμέλια του > πολιτισμού μας, που έχει κτιστεί πάνω στην εκμετάλλευση ανθρώπων, ζώων, παιδιών, γυναικών, άλλων φυλών και γενικότερα των οικονομικά, βιολογικά και κοινωνικά ασθενέστερων και διαφορετικών.

Άθελά μας κληρονομήσαμε μια σχέση ανθρώπου προς τα ζώα , που λειτουργεί εκμεταλλευτικά και εξουσιαστικά προς τα ζώα.

Από αυτή την λάθος σχέση ξεκινά όλο το κακό , ξεκινά η άθλια συμπεριφορά μας απέναντι στα ζώα.

Θεωρούμε χρέος του καθένα μας να συνειδητοποιήσει, αμφισβητήσει, επανεξετάσει,

εμπλουτίσει ή να απορρίψει , όσα μάθαμε και κληρονομήσαμε > διαχρονικά μέσα από την κοινωνία για την φύση και τα ζώα και όχι μόνο και να παραδώσουμε μια άλλη πιο υπεύθυνη θέση και φιλοσοφία στους επόμενους.

Καμιά ριζική αλλαγή δεν γίνεται με ημίμετρα και χωρίς συνεχείς αγώνες.

Αυτό είναι το μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων, αλλά και για κάθε ημέρα, χρόνο, δεκαετία, αιώνα.

Γιατί όμως σαν Πανελλαδική Φιλοζωική και Περιβαλλοντική Ομοσπονδία επιλέξαμε να τιμήσουμε την ημέρα των ζώων με μια Εικαστική Έκθεση, που πραγματικά αποτελεί μια διαφορετική προσέγγιση ανάμεσα στις άλλες εκδηλώσεις για την ημέρα αυτή ?

Αποτελεί σαφή διαπίστωση, όχι μόνο για αυτούς που ασχολούνται με οποιαδήποτε μορφή τέχνης, αλλά και για τους ελαφρώς υποψιασμένους, πως ο πολιτισμός, γενικά, αποτελεί ένα ασφαλές αντίδοτο στην σημερινή τοξική εποχή μας.

. Στον αντίποδα της κάθε λογής υποκουλτούρας και της τηλεόρασης που έχει αναλάβει το ρόλο να κοιμίσει τις συνειδήσεις μας, η Τέχνη είναι εκείνη που διαθέτει τα εφόδια να μας αφυπνίσει.

« Η τέχνη μας βοηθάει να «διαβάσουμε» αλλιώς την πραγματικότητα, να έρθουμε αντιμέτωποι με το αδυσώπητο και το ανέφικτο. Να δούμε την αλήθεια κατάματα, να μη συμβιβαστούμε.

Κάθε είδους κρίση αποτελεί το ιδανικότερο λίπασμα για την Τέχνη. Ενώ παράλληλα, σε περιόδους κρίσης είναι που η Τέχνη αποκτά και τη

μεγαλύτερη αναγκαιότητα ύπαρξης. Γιατί είναι κάτι παραπάνω από μια απλή ψυχαγωγία για τα ταλαιπωρημένα πνεύματα. Είναι ένας βωμός πάνω στον οποίο θα τοποθετηθούν όλα αυτά που μας ταλανίζουν, μας φοβίζουν και όσα μας δίνουν ελπίδα για το μέλλον.

Ελπίδα, ότι υπάρχουν Άνθρωποι που πιστεύουν ότι το παιχνίδι δεν έληξε, η φλόγα τρέμει ακόμα και στο βάθος αυτής της μεγάλης σκληρότητας που μας μεταμόρφωσε όλους υπάρχουν ίχνη αγάπης

Ένα πολύ δυνατό παράδειγμα για την δύναμη της τέχνης είναι η περίπτωση της Γκερνίκα ή Γκουέρνικα όπως είναι περισσότερο γνωστή του Πάμπλο Πικάσσο.

Πριν από 73 χρόνια λοιπόν ο Π. Π. ,συγκλονίστηκε από μία τραγωδία κι ήταν η πρώτη φορά στη ζωή του και στην τέχνη του που η(οι) πολιτική(οι) τον άγγιξε προσωπικά τόσο έντονα, ώστε να τον ωθήσει να δημιουργήσει ένα από τα πιο σπουδαία αριστουργήματα του 20ου αιώνα, το έργο-σύμβολο, την “Γκερνίκα”.

Πληροφορούμαστε ότι τον Φεβρουάριο του 2003, η αμερικανική αντιπροσωπεία στα Ηνωμένα Έθνη αποφάσισε να μιλήσει για πιθανή στρατιωτική παρέμβαση στο Ιράκ και μετά την ομιλία του Colin Powell θα γινόταν συνέντευξη τύπου. Όμως κάποιος πρόσεξε κάτι πολύ “ενοχλητικό” μέσα στην αίθουσα: ένα αντίγραφο της Γκερνίκα στον τοίχο. Ξέρετε τί έκαναν όλοι, μαζί και οι άνθρωποι της τηλεόρασης; Το κάλυψαν με ένα τεράστιο μπλε ύφασμα! Και συνέχισαν ανενόχλητοι την πολιτική τους.

Αυτή λοιπόν είναι η δύναμη της τέχνης, στρατευμένη στην περίπτωση μας στην υπόθεση των ζώων και του περιβάλλοντος.

Αυτό το νόημα φιλοδοξεί να περάσει και η σημερινή μας εκδήλωση με τα έργα καταξιωμένων δημιουργών που εκτίθενται σήμερα μέσα σε αυτή εδώ την αίθουσα.

Θάθελα όμως να αναφερθώ και σε κάτι , που εμένα τουλάχιστον μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον , που διάβασα αυτές τις ημέρες.

Είναι 8 σημεία ανωτερότητας των ζώων έναντι των ανθρώπινων ζώων που θα πρέπει να μας κάνουν να προβληματιστούμε.

1. Η ποιότητα επικοινωνίας των ζώων με εκπροσώπους ενός άλλου είδους (τους ανθρώπους) είναι ανώτερη, επειδή είναι κυρίως τηλεπαθητική, υπερβαίνει τον έναρθρο λόγο, ο οποίος συχνά λειτουργεί παραπλανητικά. Μπορούμε να ξεγελάσουμε εύκολα έναν άνθρωπο, δύσκολα όμως ένα ζώο!
2. Στα ζώα με τα οποία έχουμε στενή σχέση συμβίωσης, βγαίνουν αυθόρμητα ιδιότητες τις οποίες ο άνθρωπος χρειάζεται ειδική προσπάθεια για να τις αναπτύξει, δίχως μάλιστα να το πετυχαίνει πάντα: αλληλοκατανόηση, αλληλεγγύη, αλληλοσεβασμός, αγάπη.
3. Το ζώο που έχει μια ιδιαίτερη σχέση με έναν άνθρωπο δεν θα προδώσει ποτέ την εμπιστοσύνη του. Οι άνθρωποι πάντα!
4. Ορισμένα ζώα, όπως οι σκύλοι, φτάνουν μέχρι την αυτοθυσία για να σώσουν από θανάσιμο κίνδυνο τον εκπρόσωπο ενός άλλου είδους, τον άνθρωπο. Πόσοι άνθρωποι το κάνουν αυτό για τους ομοίους τους;
5. Τα ζώα σκοτώνουν άλλα ζώα μόνο για να τραφούν, σπανιότερα για να αμυνθούν ή για να προστατέψουν τα μικρά τους. Οι φόνοι μεταξύ ζώων του ίδιου είδους είναι ελάχιστοι. Σε αντίθεση με τους ανθρώπους, που σκοτώνουν ζώα για διασκέδαση ή που μπορεί να αλληλοσκοτωθούν ακόμη και για ...ποδοσφαιρικές διαφορές!
6. Τα ζώα, σε πολλές περιπτώσεις, υιοθετούν και μεγαλώνουν μικρά άλλου είδους, δίχως την παραμικρή υστεροβουλία και σε αντίθεση με τα ίδια τους τα ένστικτα, όπως η απίστευτη περίπτωση της λέαινας που υιοθετούσε μικρές ορφανές αντιλόπες!
7. Τα ζώα επιδεικνύουν μια θαυμαστή στωικότητα στα θέματα των ασθενειών και του επικείμενου θανάτου τους: σε αντίθεση με τους ανθρώπους, δεν διαμαρτύρονται ποτέ!
8. Τα ζώα, που υποτίθεται ότι βασίζονται στα ένστικτα και στερούνται λογικής, συχνά δρουν πολύ πιο λογικά από τον άνθρωπο, ο οποίος παραλογίζεται συστηματικά, προσπαθώντας μάλιστα να εκλογικεύσει την τρέλα του!

Μήπως , λέμε μήπως , να αναρωτηθούμε αν όντως είμαστε το ανώτερο καθ' ολοκληρία είδος στον πλανήτη ή μήπως είμαστε μάλλον το πλέον κυριαρχικό και το πλέον επικίνδυνο?

Λίγο πριν κλείσουμε αυτό τον προβληματισμό , ας σταθούμε στα λόγια της πολύτιμης φίλης , επιστημονικής συνεργάτιδας μας και οργανώτριας αυτής εδώ της Έκθεσης κας Ρεγγίνας Αργυράκη από το preface της Έκθεσης.

«Στην αρχή του επερχόμενου χειμώνα ,του πιο σκληρού από όσους μπορούμε να θυμηθούμε ,η 4^η Οκτωβρίου αποκτά μια χροιά εντελώς διαφορετική.

Όταν όλα γίνονται αβέβαια και ονήσιμα εν όψει του πρωτογενούς αιτήματος επιβίωσης που γιγαντώνεται εξαιτίας της κρίσης και της εξαθλίωσης ,ακριβώς τότε ό,τι βλάψαμε η παραμελήσαμε ανεπίτρεπτα, ορθώνεται & μας τύπτει με τον πλέον αιχμηρό τρόπο.

Επειδή ό,τι βγάλαμε και παραμελήσαμε έχουμε την τάση να το ξεπουλήσουμε πρώτο και φτηνά. Εν προκειμένω την όποια αστική πανίδα & χλωρίδα μας έχει απομείνει» .

Θα κλείσουμε με λίγους στίχους, επίκαιρους όσο ποτέ , του Εθνικού μας ποιητή Κώστα Βάρναλη.

Από το ποίημά του το Πρωτοχρονιάτικο , γραμμένο στα 1884.

Το αφιερώνουμε σε όλους αυτούς που μάχονται για την προστασία και ευζωία κάθε έμβιου πλάσματος.

« Σαράντα σβέρκοι βωδινοί με λαδωμένες μπούκλες
σκεμπέδες στραβοθόλωτοι και βρώμιες ποδαρούκλες
ξετσίπωτοι, ακαμάτηδες, τσιμπούρια και κορέοι
ντυμένοι στα μαλάματα κ' επίσημοι κι ωραίοι

Οξ ο κοσμάκης φώναζε- Πεινάμε τέτοιες μέρες
γερόντοι και γερόντισσες , παιδάκια και μητέρες
κ' οι των επίγειων αγαθών σφιχτοί νοικοκυραίοι
ανοίξαν τα παράθυρα και κράξαν – Είστε αθέοι»

Αφύπνιση λοιπόν, συστράτευση και αγώνας είναι οι κομβικές έννοιες για να ξεπεράσουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και ανώδυνα τις δικές μας σύγχρονες Συμπληγάδες.

Σας ευχαριστούμε θερμά όλους σας.